

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού στον πανηγυρίζοντα Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Παλαιοκάστρου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Το Σάββατο, 18η Ιανουαρίου 2025, που η Εκκλησία μας τιμά πανδήμως την ιερά μνήμη των σοφών Μεγάλων Διδασκάλων και Ιεραρχών, Υπερμάχων της Ορθοδοξίας, Αγίων Αθανασίου και Κυρίλλου Πατριαρχών Αλεξανδρείας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τον Παν. Αρχιμ. π. Νικόδημο Κωτινούδη και Αιδ. Πρωτ. π. Γεώργιο Σκονδράνη, Εφημέριο του Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Γαλατίστης και Αρχιερατικό Επίτροπο της Γ΄ Περιφέρειας και τον Διάκονό του π. Νικόλαο Τσεπίση, επεσκέφθη την πανηγυρίζουσα Ενορία Αγίου Αθανασίου Παλαιοκάστρου, στην οποία εφημερεύει ο δραστήριος και λίαν αφοσιωμένος στο καθήκον του Αιδ. Οικ. π. Δημήτριος

Δημητρίου.

Στον μεγαλοπρεπή και ευμεγέθη Ιερό Ναό τον Σεβασμιώτατο υπεδέχθησαν οι ευλαβέστατοι και φιλάγιοι ενορίτες της Κωμοπόλεως, με επικεφαλής τον Βουλευτή Χαλκιδικής κ. Ιωάννη Γιώργο, τον Δήμαρχο Πολυγύρου κ. Γεώργιο Εμμανουήλ, τον Αντιδήμαρχο κ. Ελευθέριο Ταρκάση, τον Δημοτικό Σύμβουλο κ. Δημήτριο Ζαγγίλα, τον Τοπικό Πρόεδρο κ. Στυλιανό Κωστάρα κ.ά.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος παρουσίασε τον βίο και την προσφορά στη Θεολογία της Εκκλησίας μας των δύο απλανών Διδασκάλων της που σφράγισαν την πίστη στον Τριαδικό Θεό και κυρίως κατοχύρωσαν αγιοπνευματικώς τη θεότητα και ανθρωπότητα του δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδος, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Ο πολύς Αθανάσιος (295-393 μ. Χ.) από Διάκονος ακόμη, μέτοχος της Α΄ εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου (325 μ. Χ.) υπερασπίστηκε το ομοούσιο των προσώπων της Αγίας Τριάδος και κατετρόπωσε θεολογικά τον Άρειο, μεγάλο αιρεσιάρχη από την Αλεξάνδρεια, ο οποίος κήρυττε ότι ο Σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, ο Χριστός μας, είναι το τελειότερο κτίσμα του Θεού Πατρός, άρα κατά πάντα άνθρωπος -έστω και τέλειος- και ως εκ τούτου μη δυνάμενος να προσφέρει στον άνθρωπο την πολυπόθητη σωτηρία.

Στην παρατήρηση των Αρειανών ότι ο όρος ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ που χρησιμοποιήθηκε από τον Αθανάσιο για να δηλώσει τη θεότητα του Χριστού μας, είναι ΑΓΡΑΦΟΣ, δηλαδή, δεν εμπεριέχεται στην Αγία Γραφή, ο θεοφόρος πατήρ απάντησε προβάλλοντας τον κοινόν της Εκκλησίας νουν, δηλαδή, τη μία Παράδοση και Πίστη της Εκκλησίας, ότι ο Χριστός μας είναι ο τέλειος Θεός που ενανθρώπησε για να θεώσει τον άνθρωπο. Σαφώς ο Μέγας Αθανάσιος ως αγιοπνευματικό τόκο, ως δώρο του Αγίου Πνεύματος, εδέχθη το Ομοούσιον και για τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, τονίζοντας ότι το πλέον και πλείον της Θεολογίας του δόθηκε ως δώρον και χάρισμα, δηλαδή ως φανέρωση και αποκάλυψη του Θεού στον φίλο του, ως έκτακτη δωρεά την ώρα που η Εκκλησία εβάλλετο από την αίρεση! Ο όρος ομοούσιος δηλώνει κατηγορηματικά τη Θεότητα και των τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδος, τη μία ουσία και φύση της Αγίας Τριάδος, που αποκαλύπτεται εν τρισίν προσώποις : Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα. Έζησε ασκητικώτατα τον Θεό, υπήρξε στύλος της Εκκλησίας και ο κατεξοχήν Πατήρ της Ορθοδοξίας, γνώρισε τον Θεό και μίλησε για τον Θεό όπως του εδόθη από Εκείνον. Κατά τα 45 χρόνια της Αρχιερατείας του πότισε με νάματα αγιοπνευματικά την Εκκλησία και αγωνίστηκε άκαμπτος για την αλήθεια του Χριστού, για τη μη νόθευση της Πίστεώς μας!

Ο Άγιος Κύριλλος (375-444 μ. Χ.), έλαβε μέρος στην Γ΄ Οικουμενική Σύνοδο των

260 Θεοφόρων Πατέρων στην Έφεσσο (431 μ. Χ.), αποδυναμώνοντας τελείως την αίρεση του Νεστορίου, ο οποίος αποκαλούσε τη Θεοτόκο Χριστοτόκο, αποχωρίζοντας έτσι τις δυο φύσεις του Χριστού. Τα θεολογικά του συγγράμματα κατοχύρωσαν την πίστη της Εκκλησίας περί του προσώπου του Χριστού μας και κυρίως οι Κατηχήσεις του σηματοδοτούν μέχρι και σήμερα τη μία της Εκκλησίας Παράδοση περί των Ιερών Μυστηρίων ως κρουνών, ως κεφαλόβρυσων, που προχέουν τις ουράνιες δωρεές και χάριτες του Παρακλήτου στον κόσμο.

Καταλήγοντας ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ότι κατά το 2025 η Εκκλησία μας εορτάζει τα 1.700 χρόνια από τη σύγκληση της Α΄ εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου, για τούτο και χαρακτήρισε τον Άγιο Αθανάσιο ως "θεολογική γλώσσα" και "θεολογική κρηπίδα" της Μεγάλης αυτής Συνόδου, η οποία σημειωτέον μαζί με την Δ΄ εν Χαλκηδόνι Οικουμενική Σύνοδο καθόρισαν θεολογικώς, αγιοπατερικώς και τελεσιδίκως το Χριστολογικό Δόγμα, ήτοι την απaráλλακτο ομολογία και πίστη της Εκκλησίας μας στην τελεία Θεότητα και στην τελεία ανθρωπότητα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Για τούτο η Ορθοδοξία, ως Ορθοπραξία τιμά και γεραίρει και τους δύο εορτάζοντες σήμερα Αγίους Πατέρες και κυρίως τον Αθανάσιο, ο οποίος και Θεολογικά και Εκκλησιαστικά κατοχύρωσε τη Θεανθρωπότητα του Κυρίου μας, αρνούμενος να θέσει τον ορθό λόγο ως κριτή και μέτρο του Εκκλησιαστικού Λόγου, του Αγιοπνευματικού Λόγου, κάτι το οποίο θα διέστρεφε την εξ αποκαλύψεως πίστη της Ορθοδοξίας, της Μιάς Αδιαίρετης Εκκλησίας και του "κοινού Της νου". Να γιατί υπερηφανεύεται, είπε ο ομιλητής, η Εκκλησία για τον Αθανάσιο και τον Κύριλλο · Γιατί η Εκκλησία δεν σκέπτεται και δεν διδάσκει Αριστοτελικώς, δηλαδή ορθολογιστικά, αλλά ζει τον Θεό εμπειρικά και Αγιοπνευματικά.

Προ της Απολύσεως ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τόσο το Κόλλυβο των Μεγάλων Πατέρων και Διδασκάλων της Εκκλησίας μας όσο και την Βασιλόπιττα που ο καλός Εφημέριος και οι Συνεργάτες του είχαν ευπρεπίσει.

